

Goig en honra de la gloriosa Transfiguració de Christo Senyor nostre, vulgarment dit Sant Salvador

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Plaça de la Vila, 9
Alçada: 136

Coordenades:

Latitud: 41.51748
Longitud: 2.35862
UTM Est (X): 446483
UTM Nord (Y): 4596403

Classificació

Número de fitxa 08214 - 314
Àmbit: Patrimoni documental
Tipologia Fons documental
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Científic
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Barcelona (C. del Bisbe, 5 - 08002 Barcelona)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dg., 01/03/2015 - 01:00

Descripció

Goig en honra de la gloriosa Transfiguració de Christo Senyor nostre, vulgarment dit Sant Salvador, que es cantaven a l'ermita de Sant Salvadòe de Can Boquet, i que diuen així: Volem la Creu abraçar, / y servirvos avb fervor. / O Jesus transfigurat / concediunos vostre amor. // Per imitar tant patir, / que fereu per nostre exemple: / de vostra Gloria en lo Temple / tots vos desitjam seguir / per poder del tot cumplir / la lley ab zel y calor. // O Jesus, &c. // Perçó lo mes apartat / de la Muntanya buscau, / y ab tres Apostols anau / á mostrarvos transformat: / lo lloch de Gloria ha estat / l'alta cima del Thabór. // O Jesus, &c. // Ab vos elegits anaren / tres: Pere, Jaume, y Joan / com de vostre Cor imán: / tant feliz ditxa gosaren, / que á ningun algtre pensaren / tinguessu tant gran amor. // O Jesus, &c. // Al mitx de tant dolçura / los Sants Moysés y Elias, / acompanyan al Mesias / á celebrar ab ternura / tant inefable hermosura / entre totas la millor. / O Jesus, &c. // Als cinch que feren costat, / que cautelosos anassen, / per convenir que callassen / tot lo en la visió passat, / fins haver resuscitat: / los maná lo Salvador. // O Jesus, &c. // De tal manera gustá / á Pere tant grata vista, / que olvidant á pena trista / alli estar manifestà: / mes per resposta quedá / ofuscat lo resplandor // O Jesus, &c. // De la Montanya baixaren / los tres Apostols pasmats, / y á tot sufrir animats / ab tant anhelo se armaren, / que tots sas vidas donaren / plens de divino valor. // O Jesus, &c. // Per alcançar esta gloria, / y gosar de eix gran transport, / se té de fer de la mort, / á fi de que tot Fael moria / penetrat de bon dolor. // O Jesus, &c. // Qui ab pietat singular / á tant devota Capella, / que es de figura molt beella / vol pujar á visitar: / ab cuydado ha de pregar / á son amat Redemptor. // O Jesus, &c. // O Vilassar, que ab primor / en la Casa de un Pagés, / ab molta mesura y pes / obsequias al Señor : / per tenir tant gran honor / deus procurar-lo ab ardor. / O Jesus, &c. // Puig per guanyar tanta paga / volem viurer ab candor. // O Jesus transfigurat / concediunos vostre amor./// V. Gloriosus apparuisti in conspectu Domini.// R. Propterea decorem induit te Dominus. // OREMUS / Deus, qui fideu Sacramenta, in Unigeniti tui gloriosa Transfiguratione, patrum testimonio roborasti; adorationem filiorum perfectam, voce delapsa in nube lucida, mirabiliter praesignasti: concede propitius; ut ipsius Regis gloriae nos coheredes efficias, et ejusdem gloriae tribuas esse consortes. Per cumdem Christum.

Observacions:

Aquests goigs ja no es canten però es va fer una edició facsímil d'aquest exemplar conservat a l'arxiu parroquial, datat el segle XVIII amb motiu de la restauració i reconciliació de la Capella de Sant Salvador, de Can Boquet, celebrada el diumenge dia 9 d'agost de l'any 1981.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat. La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren

recompostes i arranjades també durant aquest període.

